

Detta är en betänkande om att bevara bestämmelserna i bevilningarna om att betala med stämpel i vissa delar, som har författats vid behandlingen af utskottets betänkande, n:o 17, angående stämpelavgiften, och att förhindra att de ändras i samband med den betänkande om att betala med stämpel i hela landet, som har författats vid behandlingen af utskottets betänkande, n:o 18.

Detta är en betänkande om att bevara bestämmelserna i bevilningarna om att betala med stämpel i vissa delar, som har författats vid behandlingen af utskottets betänkande, n:o 17, angående stämpelavgiften, och att förhindra att de ändras i samband med den betänkande om att betala med stämpel i hela landet, som har författats vid behandlingen af utskottets betänkande, n:o 18.

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1894, kl. 4 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i vissa delar af bevillningsutskottets betänkande n:o 17 angående stämpelavgiften.

Enligt till bevillningsutskottet ankomna protokollsutdrag hafva Riksdagens kamrar vid behandlingen af utskottets betänkande, n:o 17, angående stämpelavgiften, fattat skiljaktiga definitiva beslut i de delar, som här nedan omförmålas.

1:o.

I det författningsförslag, om hvars antagande utskottet under 1:sta punkten hemställt, hade under 8 § afdeln. B) rubriken *Vexel* erhållit följande lydelse:

• *Vexel*, godkänd eller protesterad, skall, då den för vinnande af betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes; dock är vexel fri från sådan stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Der vexel ställs att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, vexeln, då den utställs eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 5 Saml. 1 Afd. 24 Häft. (N:o 25).

riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, beläggas med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona; dock att frihet från denna stämpelbeläggning eger rum för vexel å mindre belopp än 100 kronor.

Är vexel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria».

Den sålunda föreslagna lydelsen af ifrågavarande rubrik har godkänts af Andra Kammaren, hvaremot Första Kammaren för sin del beslutit, att rubriken skall lyda sålunda:

»*Vexel* skall, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kronor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder;

dock att vexel, som utfärdas inom riket att å inrikes ort betalas, är fri från stämpel, då beloppet ej öfverstiger 100 kronor, samt att dylik vexel å belopp, som öfverstiger 100 kronor men icke 300 kronor, skall förses med stämpel af 20 öre och sådan vexel å belopp, som öfverstiger 300 kronor men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre;

egande frihet från stämpel rum för postremissvexel, för vexel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, för vexel, som är dragen af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar endast i utlandet vid uppvisandet, ävensom för vexel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet.

Är vexel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med föreskrifven stämpel försedt, vare de öfriga från stämpel fria.

Sökes på grund af godkänd eller protesterad vexel hos offentlig myndighet betalning, skall vexeln förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är vexel fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs».

För denna frågas afgörande genom gemensam omröstning jemlikt 71 § regeringsformen och 65 § riksdagsordningen får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som bifaller bevillningsutskottets af Andra Kammaren godkända hemställan, att rubriken *Vexel* under 8 § afdeln. B) i förordningen angående stämpelafgiften skall erhålla följande lydelse:

»Vexel, godkänd eller protesterad, skall, då den för vinnande af betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är vexel fri från sådan stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Der vexel ställes att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, vexeln, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, beläggas med stämpel af 50 öre, när den lyder å mindre belopp än 1,000 kronor, men eljest af 1 krona; dock att frihet från denna stämpelbeläggning eger rum för vexel å mindre belopp än 100 kronor.

Är vexel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria,» röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i öfverensstämmelse med Första Kammarens mening, beslutit, att ifrågavarande rubrik skall lyda sålunda:

»Vexel skall, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kronor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder;

dock att vexel, som utfärdas inom riket att å inrikes ort betalas, är fri från stämpel, då beloppet ej öfverstiger 100 kronor, samt att dylik vexel å belopp, som öfverstiger 100 kronor men icke 300 kronor, skall förses med stämpel af 20 öre och sådan vexel å belopp, som öfverstiger 300 kronor men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre;

egande frihet från stämpel rum för postremissvexel, för vexel, som är stäldt att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, för vexel, som är dragen af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar

endast i utlandet vid uppvisandet, äfvensom för vexel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet.

Är vexel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med föreskrifven stämpel försett, vare de öfriga från stämpel fria.

Sökes på grund af godkänd eller protesterad vexel hos offentlig myndighet betalning, skall vexeln förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är vexel fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.»

2:o.

I förenämnda af utskottet förordnade författningsförslag var åt 34 § gifven följande lydelse:

•Försäljningsman vare skyldig att för sin uppbörd ställa behörigen godkänd borgen eller ock nedsätta obligationer i enlighet med derom gällande föreskrifter; egande försäljningsman att efter reqvisition hos den myndighet, som honom förordnat, få stämplar sig tillställda inom det belopp, för hvilket säkerhet sålunda blifvit stäld.

För stad förordnad försäljningsman åligger att hafva den till försäljningen afsedda lägenhet för allmänheten tillgänglig hvarje söckendag å tid, som bestämmes af den myndighet, som försäljningsmannen förordnat. Å landet skall försäljningsman vid hvarje lagtima ting tillhandahålla allmänheten stämplar, der sådant icke af vederbörande domare besörjes.

Då embets- eller tjensteman, hvilken har att å tjenstens vägnar emottaga handling, som enligt II Art. skall vid företeendet inför offentlig myndighet förses med stämpel, tillika är försäljningsman, skola de till handlingen erforderliga stämplar hos honom köpas; börande i sådant fall embets- eller tjenstemannen verkställa stämpelbeläggningen.

Å medel, som blifvit för inköp af stämplar till embets- eller tjensteman afglemnade, vare denne pliktig meddela qvitto, derest köparen afglemer två lika lydande af honom underskrifna reversal, angivande medlens belopp och den handling, för hvilken stämplarne afses, af hvilka reversal det ena qvarstannar hos embets- eller tjenstemannen och det andra återställes qwitteradt.»

Denna lydelse af paragrafen har af båda kamrarne godkänts, af Andra Kammaren dock med den ändring, att i fjerde stycket efter ordet »pliktig» införts orden »utan ersättning».

Då berörda af Andra Kammaren beslutade tillägg icke innebär annat än ett förtydligande af paragrafens innehåll, sådant detta af Första Kammaren godkänts, anser sig utskottet böra till Första Kammaren hemställa,

att Kammaren ville, med fränträdande af sitt förut fattade beslut rörande lydelsen af fjerde stycket i 34 § af förordningen angående stämpelafgiften, biträda Andra Kammarens beslut derom, att ifrågavarande del af nämnda paragraf skall lyda sålunda:

»Å medel, som blifvit för inköp af stämpclar till embets- eller tjenstemannen aflemnade, vare denne pliktig utan ersättning meddela qvitto, derest köparen aflemnar två lika lydande af honom underskrifna reversal, angivande medlens belopp och den handling, för hvilken stämpclarne afses, af hvilka reversal det ena qvarstannar hos embets- eller tjenstemannen och det andra återställes qvitteradt.»

Stockholm den 30 april 1894.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.